

4e JAARGANG   No. 11.   NOVEMBER 1923.

Aan de **Redactie: Redemptoristenklooster, Wittem (L.), Postrekening No. 112233,** reeds nu alle poststukken te zenden, ook die, welke op de **Administratie** betrekking hebben.

Te beginnen met Januari 1924 zal **ook de Administratie van het St.-Gerardusklokje** te **Wittem** gevestigd zijn.

Grafzang.

De herfstwind jaagt de blâren
Langs 't bloemenlooze pad;
De dorre perken treuren
Om hun verloren schat.

Geen orgelende keeltjes
Weerklinken meer in 't woud,
Slechts 't eenzaam wiegenestje
Hangt nog in 't treurend hout.

En 't is, of alle gouwen
En wei en bloemengaard
Den grafzang stil doen ruisschen
In sombre doodenvaart:

„Daar is een tijd van bloeien,
Maar ook van snel vergaan:
Voor u ook zal het klokje
Eens d'afscheidsure slaan!"

Wie helpt er mee?

DOOR verschillende oorzaken, en niet het minst door den invloed der ongunstige tijden, zijn dit jaar vele plaatsen in de rijen onzer inteekenaren opengevallen. Wie helpt er mee, die open plaatsen wederom te bezetten?

Aan al degenen, die ons van af het verschijnen dezer aflevering tot einde December minstens één nieuwen abonné bezorgen (hetzij nog voor dezen jaargang, hetzij voor den volgenden, die met Januari 1924 begint), zenden wij voor deze bijzondere gelegenheid gratis en franco een kunstplaat op carton met voorstelling van den H. Gerardus en het onderschrift: „H. Gerardus, zegen ons huisgezin."

Nog bevelen wij onzen lezers bijzonder aan: „Levensschets van den grooten Volksheilige Gerardus Majella." Dit keurig uitgevoerd boekje van den bekenden schrijver, den Eerw. Pater J. Timmermans C. ss. R., is 48 blz. groot en versierd met een achttal afbeeldingen naar schilderijen van den kunstschilder A. Windhausen [1]).

De Sleutel.

IN iedere aflevering van ons Klokje komt een woord voor van den H. Alfonsus, dat misschien door menig Lezer over het hoofd wordt gezien en toch zoo waard is om onthouden en overdacht te worden.

Dáár, waar wij de ons toegezonden H. Mis-intenties verantwoorden, kan men iedere maand het volgende lezen: „Als wij reeds de verzekering hebben van God te verkrijgen, wat wij in Jezus' naam vragen, hoeveel grooter mag dan ons vertrouwen zijn als wij aan God zijn eigen Zoon opdragen."

* * *

Te allen tijde heeft het menschdom offers opgedragen aan het Opperwezen. Die offers hadden tot doel: 1. de Godheid te *eeren* en te huldigen, 2. Haar te *danken* voor ontvangen gunsten, 3. Haar voor bedreven zonden *verzoening* aan te bieden en 4. nieuwe weldaden *af te smeeken.* In het Nieuwe Verbond, dat ook zijn offer moet hebben, is de H. Mis, de

---

[1]) Zie advertentie op den omslag.

onbloedige vernieuwing van Jezus' kruisoffer, *de* offerande, *het* offer bij uitnemendheid.

De H. Mis stelt ons dan ook in staat God volkomen te *eeren*, Hem waardig te *danken*, Hem volkomen te *verzoenen*, Hem krachtdadig tot nieuwe gunsten te *stemmen*. Wij zeggen: „krachtdadig." Hoe immers, zegt de H. Alfonsus, zal God, die reeds zoo gaarne *onze* gebeden verhoort, ons iets weigeren als wij Hem *zijn eenigen Zoon* aanbieden. Willen wij daarom van God (rechtstreeks of door tusschenkomst van een Heilige) iets verkrijgen, dan is er geen beter middel dan voor die meening een H. Mis te laten lezen. Die waarheid kennen onze Lezers.

Maar wat wij in deze Novembermaand hun nog wel eens wat dieper wilden inprenten, dat is, dat de H. Mis mag genoemd worden *de sleutel*, waarmede wij *den armen zielen des Vagevuurs* den vurig begeerden Hemel ontsluiten kunnen.

De H. Mis mag de sleutel des Hemels genoemd worden om *twee* redenen.

De H. Mis is vooreerst een *smeekoffer*. Lieve Lezer, zoo lang reeds smeekt gij misschien tot den goeden God, dat Hij uwe dierbaren toch toelate in het rijk zijner onverdeelde, onbegrijpelijke, eeuwige vreugde. Wellicht vond uw gebed nog geen verhooring. Wellicht zuchten nog die innig geliefde ouders in den kerker, die volgens Augustinus pijnlijker is dan alle tormenten: *omnibus tormentis acerbiorem*. Waarom maakt gij uw gebed niet krachtiger? En dat kunt gij toch, als gij uw gebed steunt door en vergezeld doet gaan van een, namens u, aan God aangeboden H. Misoffer. Gij leest het iedere maand in het Klokje: „Hoeveel grooter mag dan ons vertrouwen (ook op de verlossing van de zielen onzer dierbaren) zijn, *als wij aan God zijn eigen Zoon opdragen*."

En dan: de H. Mis is niet alleen een smeek-, maar ook een *zoen*offer. Jezus is het Lam, dat wegneemt de zonden der wereld, maar dat ook wegneemt de na de vergeven zonden nog overgebleven straffen. Lieve Lezer, zoo lang reeds misschien boeten de zielen uwer dierbaren om tot den laatsten penning af te betalen. Maar waarom helpt gij hen dan niet? Dat kunt ge toch, als gij door het H. Misoffer op hen toepast het *lijden van Jezus*, dat waardevoller is dan hun *eigen* lijden en dat daarom ook spoediger hun nog te betalen strafschuld zal delgen.

Als er geleden wordt in het Vagevuur, lang geleden, bitter geleden door onze dierbaren, is het dan niet onze schuld, onze allergrootste schuld, omdat wij verzuimen het smeek- en zoenoffer der H. Mis voor onze dierbare afgestorvenen te doen opdragen?

Mag dat zoo blijven?

Zoudt ge zelf het goedkeuren als na uwen dood uwe kinderen, uwe erfgenamen en vrienden, U zoo behandelden gelijk gij *hen* thans behandelt?

* * *

Laat ik hier een kleine geschiedenis invlechten [1]).

Den 26[en] Februari 1860 publiceerde Pater Bonifacius Wimmer de volgende verklaring.

In ons klooster van den H. Vincentius, dicht bij Latrobe gelegen, verscheen 18 September 1859 aan een novice een Benedictijnermonnik in vol koorgewaad. Deze verschijning herhaalde zich van 18 Sept. tot 19 November iederen dag, nu eens 's middags tusschen 11 en 12, dan weer 's nachts tusschen 12 en 2. Eerst 19 November vroeg de novice in tegenwoordigheid van een medebroeder aan de verschijning, wat hij verlangde. „Sinds 76 jaren," sprak deze, „lijd ik reeds in het Vagevuur. Verschillende malen ben ik aan andere Benedictijnen verschenen maar niet verhoord geworden. Nog elf jaar zal ik te lijden hebben, als gij mij niet ter hulp komt." De verschijning verlangde o. a. dat de novice 33 dagen lang met uitgestrekre armen het Miserere zou bidden en dat 7 H. Missen zouden gelezen worden. De jeugdige kloosterling deed van 21 Nov. tot 25 Dec. wat hem was gevraagd geworden. Op Kerstmis, toen ook de laatste H. Mis was gelezen, bleef de verschijning weg, die herhaaldelijk en in de dringendste bewoordingen den novice vermaand had, toch veel te doen voor de zielen, die zoo pijnlijk lijden en zoo dankbaar zijn jegens hunne weldoeners.

* * *

Lieve Lezer, laat ook u verteederen door het smachtend lijden der arme zielen en gij zult u niet slechts *hunne* dankbaarheid verzekeren, maar ook de dankbaarheid van *Jezus Christus*.

---

[1]) Zie Keller *Armenseelen-geschichten* (4 uitg.) n°. 43.

En wat gij nu voor anderen doet, zal ook voor U gedaan worden: de barmhartigen zullen barmhartigheid ondervinden, en God zal niet toelaten, dat men na uwen dood u zal vergeten, als gij zelf bij uw leven voor andere afgestorvenen hebt gezorgd.

Ziet, luistert, doet.

VI.

Een der kwalen van onzen tijd is de hoovaardij, die zich uit in trotschheid, en in warsheid van alle gezag: ouderlijk, burgerlijk en kerkelijk gezag.

Die hoovaardij maakt veel slachtoffers en wordt door den grooten, geleerden H. Chrysostomus genoemd „het zekerste teeken van verwerping." God immers weerstaat aan de hoovaardigen, aan de nederigen geeft Hij zijn genaden, zegt de Schriftuur.

De nederigheid is de deugd, tegenovergesteld aan die hoovaardigheid. Deze deugd is de grondslag van alle andere deugden en noodzakelijk, om Gods onmisbare genaden te verkrijgen.

Onze H. Gerardus wordt genoemd „*Toonbeeld van nederigheid.*" Laten wij, zijn vereerders, dan eens in onze dagen van trotschheid en opstand tegen 't gezag, *zien* naar dat verheven voorbeeld, *luisteren* naar Gerardus' lessen en dan naar bestvermogen *doen*, wat hij ons door woord en voorbeeld leert.

De hoovaardige, de trotsche doet al het mogelijke om in 't oog te loopen, geprezen te worden, zich te doen gelden en naam te maken. De nederige werkt in stilte, is wars van lof en eer, en als er iets goeds in hem is en als hij bedeeld is met veel talenten, geschiktheid en verstand, brengt hij dat alles tot God terug en zegt: „niet aan ons, Heer, maar aan Uwen naam zij glorie."

De groote Wonderdoener van wien iedereen met eerbied sprak, wiens heiligheid en wondermacht door iedereen werden bewonderd, wenschte niets vuriger dan onbekend te blijven en veracht te worden.

Hij kwam eens in een dorp waar niemand hem kende en, daar hij meende door niemand gezien te worden, viel hij

op de knieën en riep uit: „Heer, ik bedank U, dat ik hier geheel onbekend ben.”

Zijn grootste verdriet was het als anderen hem prezen. — Op zekeren dag kwam een bode van hertogin Maddaloni hem vragen of Gerardus niets eens op het kasteel wilde komen, de hertogin moest hem beslist spreken over haar zieletoestand. Gerardus bemerkte, dat de bode hem niet kende en zei toen: „Ik begrijp niet hoe men dien broeder kan ontbieden; ’t Is een halve idioot, een dwaas. — Men vergist zich in Napels deerlijk omtrent zijn persoon; zeg dat maar aan de hertogin.” — Eens ontmoette hij een armen bedelaar en met heiligen afgunst riep Gerardus uit: „O hoe gaarne zou ik in de plaats van dien armen man willen zijn, die om een stukje brood zich moet blootstellen aan de verachting en de slechte bejegening van liefdelooze menschen, terwijl ik,” hij kon niet verder spreken en begon te weenen. Hij werd te veel geëerd en geacht volgens zijn meening en dat deed hem verdriet. —

Een hoovaardige wordt kwaad bij het minste ongelijk, dat hem wordt aangedaan. Hij is dadelijk in zijn eer aangetast, verdraagt van een ander niets dat met zijn trots strijdt. De nederige blijft bij beleedigingen kalm en denkt aan zijn ellende, aan zijn fouten en verdraagt daarom met geduld alle ongelijk, dat men hem aan doet, ja, is blij den vernederden Christus te kunnen navolgen. Vernederingen waren ook voor Gerardus een genot. Hij werd eens te Napels op de onbeschoftste wijze uitgescholden door een bedelaar. Men wilde dien man een afstraffing geven, doch de nederige navolger van den vernederden Zaligmaker sprak glimlachend: „Laat toch; ’t is niets! Ik verdien veel meer: ik ben een zondaar, een ellendige en die goede man heeft wat gekheid willen maken.” Eens stond de heilige in de sacristie te Atella te midden van priesters, die met gretigheid naar hem luisterden, toen de kanunnik Camillus Bozzio, om hem te beproeven, op eens spottend zei: „Wat komt gij hier doen? Gij zijt maar een onwetende leekebroeder en ge doet juist of ge een fijn onderlegd godgeleerde waart. In mijn oog zijt ge slechts een ijdel en schijnheilig mensch.”

Hoe vernederend deze woorden ook waren, Gerardus ontving ze met een kalmen glimlach van hemelsche voldoening. —

Om zijn diepe nederigheid wantrouwde Gerardus ook zich zelf, vluchtte de gevaren, nam alle voorzorgen om niet in zonde te vallen en snelde steeds als een hulpbehoevend kind naar Jezus en Maria. Treffend en leerrijk voor ons is hetgeen hij hierover zegt: „Nooit," zoo sprak hij, „nooit heb ik op mij zelf gesteund, nooit zal ik ook op mij zelf steunen. Ik weet hoe zwak en ellendig ik ben, ik zou dus mijn verstand moeten verloren hebben, om op mezelf te willen rekenen. Op God en op God alleen stel ik mijn vertrouwen.... van Hem alleen verwacht ik al de noodige hulp om mijn voornemens ten uitvoer te brengen."

Bij een andere gelegenheid zei Gerardus: „Ik kan helaas op mij zelf niet rekenen, onbekwaam als ik ben, om zelfs de kleinste verplichting na te komen; maar ik verwacht van U, o God, dat Gij mij helpen zult. O opperste Goed, de misslagen, die ik begaan heb waren *mijn* werk, voortaan wil ik dat *Gij* in mij handelt."

Dàt is de taal der nederigheid.

De hoovaardij toont zich tegenwoordig ook vooral door afgekeerdheid van alle gezag, door ongehoorzaamheid aan het ouderlijk, burgerlijk en kerkelijk gezag. De kinderen, vooral als ze wat grooter worden en in de zoogenaamde vlegeljaren komen, zijn door hun ongehoorzaamheid soms oorzaak van 't verdriet der arme ouders.

En wat de gehoorzaamheid aan het burgerlijk gezag betreft, de revolutiegeest hangt nog altijd in de lucht en de C. P. en de S. D. A. P. en nog andere P'tjes hebben in hun vaan de leuze: „Weg met het bestaande gezag." — Wat het kerkelijk gezag betreft, dit komt ook al leelijk in 't gedrang. Wat komt bij veel katholieken van de vasten- en onthoudingsdagen? Van het Zondags Mishooren? — En hoe velen blijven doof als de Kerk tot heil harer kinderen, gevaarlijke dingen verbiedt, b.v. onzedige kleederdracht, lectuur van neutrale of antikatholieke bladen, lidmaatschap van neutrale, moderne en socialistische organisaties enz. enz. Alles vruchten der hoovaardij. De trotschen buigen het hoofd niet voor het door God gestelde gezag.

De H. Gerardus is nu voor ons een toonbeeld van nederige gehoorzaamheid. Hij erkende God in den gezagdrager overtuigd van Sint Paulus' woord: „daar is geen geen macht tenzij van God." — Daarom zeide hij: „Mijn Jezus, uit

liefde tot U zal ik aan mijn oversten gehoorzamen alsof ik er uw goddelijken Persoon in zag." „De wil van mijn goddelijken Meester," zei hij vaak, „is voor mij dezelfde, als de wil mijner Oversten." Hij was dan ook allerstipst en nauwkeurig in het gehoorzamen en God toonde dikwijls door wonderen, hoe aangenaam Hem die vaardige en blinde gehoorzaamheid was. Op wonderbare wijze kende Gerardus ook dikwijls een verlangen of een bevel, dat zijn Overste op verren afstand vormde. Zoo was hij eens te Corato bij een vriend der Redemptoristen. Plotseling staat hij op en zegt: „Ik moet aanstonds naar Illiceto." Toen de gastheer er op aandrong, dat hij nog wat zou blijven, antwoordde Gerardus: „Ik moet terug naar huis, de overste roept me." — Doch reeds vóór zijn intrede in 't klooster was hij eerst nederig gehoorzaam aan zijn ouders als rechtgeaard kind, dan als kleermakersgezel zelfs aan den ruwen onmenschelijken meesterknecht van Pannuto, die hem zoo mishandelde en later als huisknecht van den vromen, doch lastigen bisschop van Lacedogna Claudius Albini. En — dit spreekt van zelf — in alles gehoorzaamde hij aan de voorschriften, raadgevingen en vermaningen der kerkelijke overheden, kortom hij was reeds in de wereld een voorbeeld van nederige gehoorzaamheid in alles.

Welnu lezer, lezeres, volgt den H. Gerardus nu eens na. *Doet* wat hij U voorhoudt door woord en voorbeeld.

— Weest nederig. Trotsch en hoovaardij maken den mensch zoo belachelijk. Wat hebt ge, dat ge niet van God hebt gekregen en als ge het gekregen hebt, wat gaat ge er dan trotsch op alsof ge het niet hadt gekregen?

— Weest nederig. Aast niet op lof, of eer, of pluimpjes. Tracht toch niet de oogen van anderen op U te trekken, om door hen geprezen te worden. Werkt voor God.

— Weest nederig en daarom weest overtuigd van eigen zwakheid en zondigheid en stort u niet roekeloos in gevaar. Zoekt kracht en hulp bij God en vlucht de gevaren, gelijk Gerardus.

— Weest nederig en gehoorzaamt. Kinderen, doet uw ouders geen verdriet door uw trotsch. Mort niet als zij u voor uw bestwil iets verbieden.

Gehoorzaamt in het op tijd thuis komen, in het besteden van geld, in het omgaan met vrienden of vriendinnen, luis-

tert als zij u wijzen raad geven omtrent uw verkeering enz. — Weest nederig en gehoorzaamt ook vooral aan het kerkelijk gezag. Als er van *onze* abonnés soms geabonneerd zijn op de Courant en als ze koopen of lezen de Telegraaf, Nieuwe Rotterdammer, Haagsche Post, Het Leven en andere neutrale of schunnige of antikatholieke lectuur, dan moeten ze wel weten, dat ze geen ware vereerders van den nederig-gehoorzamen Gerardus zijn en hij niet voor hen ten beste zal spreken bij God.

Laten we ons hoofd buigen voor 't gezag en niet bespottelijk verwaand zeggen: „Waarom?! Ik ziet 't niet in!" — Hoeft ook niet. Christus zei tot de gezagdragers „Wie u hoort, hoort Mij, wie U veracht, veracht Mij!" Dat moet u genoeg zijn.

Vragen we nu den. H. Gerardus, dat hij ons helpe in de beoefening van die miskende maar onmisbare deugd, de nederigheid.

De kracht van het vertrouwen.

OM te bewijzen, hoeveel een onbeperkt vertrouwen op God en zijne Heiligen vermag, geven wij hier een afzonderlijke plaats aan den volgenden brief, die ons onlangs werd toegezonden.

S....., den 17den Sept. 1923

Zeereerw. Pater,

't Was Vastenavond-Zondag toen ons driejarig zoontje plotseling zeer ziek werd. De dokter constateerde griep met dubbele longontsteking, een geval, waar er van de 100 99 sterven, zei de dokter. Wij begonnen dan vol vertrouwen direct een novene ter eere van den H. Gerardus en lieten 2 Missen lezen om zijn behoud, doch de toestand van den jongen scheen hopeloos want binnen 3 dagen tijds scheen alle hoop ijdel en scheen hij alle minuten te zullen sterven (zoo lag hij 9 volle dagen). De dokter, pastoor en de zuster welke ons eenige nachten bij 't waken afloste, gaven de hoop op. Toen de novene geëindigd was begon ook ons de moed te ontzinken. Ik bad dan ook niet meer, daar ik de wanhoop

nabij was. Mijn vrouw hield echter niet op den H. aan te roepen en mij aan te manen te bidden. Doch ik kon niet meer. Den 10[den] dag zei ik, vandaag sterft hij. De doodskleur kwam reeds op zijn gezichtje en lippen en elke seconde verwachtte ik 't einde. Een gereutel steeg reeds op uit zijn keel en, in angst nog eens al m'n moed verzamelend legde ik de Relikwie van den Heilige op zijn hals. Plotseling geeft hij over en als dit voorbij was scheen 't gevaar een weinig te wijken. De dokter, welke reeds 2 maal had ingespoten, deed dit een derden keer en zeide: Als nu nog voedsel op z'n maagje pakt is er nog kans — en wonder boven wonder ging 't langzaam maar zeker beter en na 5 weken kon hij weer alleen door de kamer loopen. Ziet, zoo werd mijn wantrouwen beschaamd en het smeeken mijner vrouw verhoord. Lof en dank aan den H. Gerardus, want hier kon geen menschelijke hulp meer baten, zoo verklaarde ons de dokter en 't is een wonder te noemen, dat hij gered is.

Hoogachtend
N. N.

Lof en dank aan den H. Gerardus.

Kapelaan W. te A. schrijft ons:

„Een kind van ongeveer 4 jaren kreeg plotseling hevige pijnen in het hoofd, vergezeld van zware koortsen. De dokter constateerde dezelfde verschijnselen als bij een ouder kind, dat eenigen tijd te voren daaraan gestorven was. In de grootste onrust vroegen de ouders mij om raad en nu begonnen wij te zamen eene novene tot den H. Gerardus. Den volgenden dag bracht ik de Relikwie van den Heilige mede, en zie, wat er gebeurde: zoodra de Relikwie met den kleinen jongen in aanraking kwam, waren de koortsen voorgoed verdwenen en was de kleine binnen drie dagen weer de aardige, vroolijke jongen als altijd."

De vrouw van J. C. te C. zag op haar ziekbed de toekomst met de grootste zorg tegemoet. Zonder een operatie, zoo verklaarde de dokter en ook de vrouw, die haar bijstond, was zij reddeloos verloren. Zij wilde echter van geen operatie weten en hoopte, tegen alle hoop in, op de machtige

voorspraak van den H. Gerardus. Zelfs toen men haar op het gevaarlijkste oogenblik naar het hospitaal wilde vervoeren, was zij hiertoe niet te bewegen. Na God was op den H. Gerardus al hare hoop gevestigd, en haar vertrouwen werd op schitterende wijze beloond. Tot algemeene verbazing was binnen een half uur alle gevaar verdwenen. „Hier heeft een hoogere macht ingegrepen," zoo spraken de aanwezigen tot elkander, en God zegende de brave vrouw met de geboorte van een welgeschapen zoon.

A. F. te M. verzocht eenigen tijd geleden om het gebed voor een harer familieleden, die van den goeden weg was afgeweken, en dien zij tot dat doel in de broederschap van den H. Gerardus liet inschrijven. De groote Heilige heeft geholpen: de afgedwaalde heeft zich bekeerd en is een geheel ander mensch geworden.

N. N. te *Lemiers*, wiens zoon door een zware ziekte aan den rand van het graf was gebracht, terwijl twee ervaren geneesheeren geen hoop meer konden geven, nam zijne toevlucht tot den H. Gerardus en legde onder een vertrouwvol gebed den zieke een Relikwie van den H. Gerardus op. Reeds den volgenden dag kon men een volledigen omkeer in de ziekte waarnemen, het gevaar was geweken en de zieke op weg van genezing.

J. V. te *Sneek:* Een ernstige kwaal wierp mij in Februari op het ziekbed neer en benam mij alle kracht en lust tot eenig werk. Onder gedurige aanroeping van St. Gerardus' voorspraak bleek het duidelijk, dat slechts door een operatie beterschap kon worden verkregen. De operatie gelukte en nu ben ik, dank aan den H. Gerardus, weer goed gezond."

N. N. te *Meerssen* dankt voor het welslagen eener gevaarlijke operatie en zendt, behalve de beloofde gift, nog een nieuwen abonné.

C. B. te T.: „Ik lag ernstig ziek en beloofde een gift ter eere van den H. Gerardus, als de ziekte vóór 12 uur een keer nam. Hierbij voldoe ik aan mijn belofte; de Heilige heeft mij verhoord."

J. te B. was ruim 1½ jaar geleden om bezuiniging ontslagen uit zijn post bij een handel in Zuidvruchten. Na al dien tijd werkeloos te zijn geweest, terwijl alle pogingen om een betrekking te vinden faalden, nam hij zijn toevlucht tot den H. Gerardus en mocht reeds bij de 2[de] novene een

passende en zeer loonende betrekking vinden. Voor deze groote gunst dankt hij van ganscher harte den grooten Wonderdoener.

C. D. te H. dankt voor het behoud zijner positie, eertijds door St. Gerardus voorspraak verkregen, terwijl het overige personeel voor een groot gedeelte werd ontslagen.

N. N. te *Aarlanderveen* kreeg, na geruimen tijd werkeloos te zijn geweest, door het houden eener novene, goed werk.

A. K. te *Rotterdam:* „Eenige maanden geleden bad ik den H. Gerardus om de gunst, van als zieke de bedevaart naar Lourdes te mogen meemaken, hoewel ik niet in staat was de kosten te betalen. Mijn gebed is verhoord: ik ben mee geweest naar Lourdes. Lof en dank aan den H. Gerardus."

W. S. te B: „Reeds langen tijd sukkelde ik met mijn knie, zoodat de dokter reeds van opereeren sprak. Ik beloofde den H. Gerardus bekendmaking in het Klokje, wanneer ik zonder operatie mocht genezen. De knie is nu reeds zooveel beter, dat een operatie niet meer noodig is. Ik vertrouw dan ook vast, met de hulp van den H. Gerardus te zullen genezen."

G. van E. te S. verkeerde in groote moeilijkheden. Hij wendde zich tot den grooten Wonderdoener en beloofde een gift te zijner eere. Zijn gebed werd verhoord.

G. S. te M. stond voor het examen hoofdakte en beloofde een flinke gift ter eere van den H. Gerardus als hij mocht slagen. Zijn vertrouwen is niet beschaamd geworden: hij is gelukkig geslaagd.

L. R. te *Meerssen* dankt eveneens voor het welslagen van een examen.

N. N. te *Reuver* zendt het beloofde aandeel eener winst, die hij door tusschenkomst van den H. Gerardus had verkregen.

N. N. te H.: „Mijne dochter had een verzwering aan de hand, die haar verschrikkelijke pijn veroorzaakte. Wij beloofden een novene en twee H. Missen ter eere van St. Gerardus. Den 3den dag der novene was de pijn aanmerkelijk minder en nog vóór den 9den dag was de hand zoo goed als genezen."

W. L. te *Margraten* dankt den grooten Heilige zoowel voor zijn eigen genezing als voor die van vrouw en kind; C. F. te *Sittard* voor de genezing eener ziekte, waaraan zij sinds 10 maanden lijdende was.

Nog danken den H. Gerardus voor bekomen genezingen: J. S. te *Grevenbicht*, M. W. te *Welten*, A. N. te *Waubach* en E. M. te *Wylre.*

A. B te *Bussum* dankt den Heilige voor het verkrijgen eener goede betrekking en het gelukkig herstel eener jonge moeder; N. N. te *Maastricht* voor den goeden afloop eener blijde gebeurtenis; N. N. te M. voor goede uitkomst, alsmede N. N. te *Arnhem* voor de gelukkige geboorte eener dochter.

W. V. te *Roosteren:* „Dank aan O. L. Vrouw v. Altijdd. Bijstand en den H. Gerardus voor een goed geslaagde operatie."

N. N. te H.: „Voornemens in het huwelijk te treden, hielden wij eene novene tot den H. Gerardus om een geschikte woning te verkrijgen. Reeds den 5den dag werden wij verhoord. Bovendien ontving mijn a. s. echtgenoot nog verhooging van salaris. Het behoeft niet gezegd, dat de H. Gerardus eene eereplaats in ons huis zal krijgen."

Eindelijk danken nog voor verkregen gunsten: N. N. te *Bredevoort*, N. N. te *Eindhoven*, N. N. te *Eysden*, E. E. te *Heerlerbaan*, J. R. te *Lutterade*, J. H. en N. N. te *Meerssen*, N. N. te *Nieuwenhagen*, N. N. te *Schinnen* en H. J. te *Tegelen.*

H. H. Missen. Bericht. Voor H. H. Missen, welke in onze kloosterkerk ter eere van den H. Gerardus gelezen worden, is volgens tarief van het bisdom f 2.50 vastgesteld.

„Als wij reeds de verzekering hebben van God te verkrijgen wat wij in Jezus' naam vragen, hoeveel grooter mag dan ons vertrouwen zijn als wij God zijn eigen Zoon opdragen." (H. Alfonsus.)

Alkmaar L. C. *Amsterdam* A. H. K. *Berg en Terblijt* N. N. *Eemnes* N. N. *Eygelshoven* C. S. *Geleen* Z. V., D. J., J. E., S. M. *Helmond* L. W. S., M. D. K., M. S. S. *Hoensbroek* M. E. *Horst* N. N. *Meerssen* N. N. *Noorbeek* N. N. *Roosendaal* H. B. *Stein* M. B. *Vogelenzang* J. V. W. *Waubach* H. T. *Maastricht* Mevr. H. E.

Aanbevolen intenties. ***Bidden we dagelijks één Weesgegroet voor alle abonné's, vooral voor onze weldoeners en voor hen, die een bijzondere gunst van den H. Gerardus wenschen te bekomen.*** In onze kloosterkerk van Wittem worden elken Zondag met de geloovigen 3 Onze Vaders en 3 Weesgegroeten voor alle aanbevolen intenties gebeden.

Amsterdam uitkomst in geldelijke zaken, genezing van een zenuwzieke, bekeering van een huisgezin, voor een goede betrekking, en de genezing van een zieke. *Aarlanderveen* genezing en voorspoed in zaken, verdere hulp in zaken, genezing van een zenuwziekte en van inwendige pijn, goede gezondheid van een kind, zegen in het huwelijk, een zalige levensstaat, genezing van zware hardhoorigheid en van

iemand, die aan toevallen lijdt, bekeering van een jongeling. *Den Haag* genezing eener ernstige ziekte. *Lisse* herstel van een langdurige ziekte. *Maastricht* om voorspoed in zaken en het verkrijgen eener geschikte woning. *Oosterhout* voor een goede betrekking. *Rotterdam* werk voor een kostwinner zijner moeder, die weduwe is. *Sneek* genezing van een kind. *Spekholzerheide* uitkomst in een zeer moeilijke zaak. *Valkenburg* uitkomst in deze malaise. *Zaandam* uitkomst in geestelijke en tijdelijke moeilijkheden.

Giften voor verkregen of gevraagde gunsten.

Aarlanderveen E. K. *Amby* N. N. *Beek* N. N. *Berg en Terblijt* M. D. *Beuningen* W. S. *Bingelrade* N. N. *Bunde* N. N. *Bussum* A. B. *Cothen* N. N. *Dieteren* J. T. *Etten* A. R. *Eygelshoven* A. B. *Geleen* B. W., H. J. *Gemert* M. L. *Geulle* J. TH., L. J *Den Haag* A. D., X. *Grevenbicht* J. S. *Haarlem* H. F. *Haanrade* L. P. *Heerlen* N. N., J. D., W. G. S., T. S., A. V. *Heerlerheide* N. N. *Horst* N. N. *Houthem* J. S. *Hulsberg* N. N. *Itteren* J. P. *Krawinkel* N. N. *Limbricht* S. K., L. P. *Maastricht* N. N., H. L. *Margraten* N. N. *Meerssen* N. N., W. H. *Merkelbeek* N, N. *Mierlo* M. v. P. *Munstergeleen* M. O. *Nieuwenhagen* W. H. *Nuth* N. N. *Nijmegen* H. V., N. N. *Oudenbosch* N. N. *Pey* N. N. *Rimburg* L. G. *Roosteren* J. S. *Rotterdam* M. v. d. P. *Rumpen* J. P. *Schaesberg* J. G., H. J., J. S. *Schiedam* F. N. *Schinnen* N. N. *Sevenum* G. v. E. *Simpelveld* N. N. *Sittard* V. J., W. S., N. N., C. F. *Spekholzerheide* S. H., P. R, *Swalmen* A. L. *Ubachsberg* H. V. *Ulestraten* N. N. *Tegelen* W. P., J. S., H. J. *Valkenburg* M. J. M., A. F., N. N. *Venlo* N. N., J. K. *Welten* M. W. *Winteraak* H. N. *Wijk-bij-Duurstede* M. v. B. Verder nog: H. P. te N. en N. N. je *Didam.*

Bij gelegenheid van St. Gerardus' feest ontvingen wij ook van meerdere zijden een gift voor kaarslicht bij zijn beeld. Tot voldoening dezer abonné's kunnen wij melden, dat de beeltenis van den Heilige op den 16den October te midden van een schitterende verlichting heeft geprijkt. De plechtigheden werden bijgewoond door een talrijke menigte, samengestroomd uit alle deelen van Zuid-Limburg, per trein, per tram, per auto of rijtuig, en zelfs van zeer verre te voet. Velen kwamen den grooten Wonderdoener hun dank brengen, allen vroegen wederom nieuwe gunsten met het vaste vertrouwen verhoord te zullen worden.

Geen twijfel, of dit hem betoonde vertrouwen en deze hem gebrachte dankbetuigingen zullen onzen heiligen Medebroeder hoogst aangenaam zijn geweest en hem een aansporing zijn om den machtigen invloed zijner voorbede voor ons allen te blijven aanwenden bij den barmhartigen God.

Aan de Vriendjes en Vriendinnetjes van den H. Gerardus en het „St.-Gerardusklokje."

Een heilige van 14 jaren.

„IK ken niets zoo treffend als het leven van den onschuldigen Dominicus Savio. Hij was een engel van reinheid, die zijne ziel smetteloos bewaarde, hij was een jeugdige apostel, die brandde van liefde tot God en van ijver voor het heil der zielen. Nog slechts veertien jaren oud stierf hij; door zijn makkers werd hij als een heilige vereerd; groote gunsten en wonderbare genezingen werden door zijne voorspraak verkregen."

Zoo las ik in een leven van den grooten kindervriend Don Bosco, door een Franschman beschreven, en aanstonds besloot ik dat leven van Dominicus Savio nader te leeren kennen en aan mijn neefjes en nichtjes er iets van te vertellen. Woorden toch wekken, maar voorbeelden trekken. Ziehier dan de voornaamste bijzonderheden welke ik over dien heiligen jongen vond opgeteekend.

Dominicus werd den 2 April 1842 te Riva in Italiê geboren. Spoedig werd zijne ziel gezuiverd door de wateren des doopsels en werd daarin het goddelijk zaad der heiligmakende genade uitgestrooid. God zag daarom met welgevallen op dat kind neder en verbeidde den tijd, waarop de genade haar goddelijke levenskracht naar buiten zou toonen. De eerste teekenen daarvan waren een als aangeboren godsvrucht, een minzame ouderliefde en een ingetogen bescheidenheid. Voortdurend ontwikkelde zich door die oefeningen van deugd het genadeleven dier onschuldige ziel. Doch hoe spoedig wordt dat leven in al zijn schoonheid bedreigd door de vele gevaren, welke de jeugd omringen! Gelukkig hij, die bijtijds zich sterkt tegen dergelijke gevaren.

Op zevenjarigen leeftijd werd Dominicus toegelaten tot de H. Communie. Dat Brood der Engelen vermeerderde in hem de genade, neigde zijne ziel met een zacht geweld tot nieuwe atken van deugd, maakte hem sterk om alle bekoringen en moeilijkheden te boven te komen. In het huisgezin, te midden zijner makkers, in de kerk en in de school, overal was Dominicus een voorbeeld. Hij stichtte allen door zijn innig gebed, liefdevollen omgang, ongedwongen zedigheid, kinderlijke

gehoorzaamheid, opgewekte blijheid en vroolijkheid. Met hart en ziel legde hij zich op de studie toe. Toen hij de lagere school had voleind, wilde hij gaarne verder studeeren om eenmaal priester te worden. Een geestelijke der plaats zorgde toen er voor, dat Dominicus werd opgenomen in een gesticht van Don Bosco, waar onbemiddelde jongens onderricht ontvingen en zich tot het priesterschap konden voorbereiden. Welk een geluk voor den thans twaalfjarigen Dominicus! Hoe heeft hij God voor dat voorrecht bedankt en door een heilig leven de rijkste hemelsche zegeningen over zijn studiejaren afgetrokken Hoe treffend wist God reeds toen de deugden van dien knaap te beloonen!

Op zekeren dag komt Dominicus haastig Don Bosco's kamer binnen en verzoekt hem mede te gaan.

„Maar wat is er te doen?"

„Kom gauw, kom gauw, Vader; er mag nog geen oogenblikje tijds verloren worden."

Don Bosco volgt hem. De knaap brengt hem bij een huis der Weezenstraat en wijst hem een derde verdieping aan.

„Daar is het, Vader," zoo zegt hij, en toen hij dat gezegd had, keerde hij naar zijne school terug.

Don Bosco gaat binnen en vindt daar een zieke, die op het punt was den geest te geven. Het was een Katholiek, die tot het protestantisme was overgegaan, en nu vurig verlangde in den schoot der ware Kerk terug te keeren. Don Bosco hoort hem biecht, dient hem de laatste H. Sacramenten toe, en de gelukkige man geeft vol vreugde en hoop zijne ziel aan God terug. Don Bosco keerde terug God lovend, die Dominicus wonderbaar had verlicht: op andere wijze toch had de knaap niets daarvan kunnen weten.

(Wordt vervolgd).

HEEROOM.

Bidden wij voor onze overledenen.

Peter Mathieu Dohmen te Sittard, WelEd. Heer **Wous van Klooster** te Eemnes, **G. Sweyen** te Bergen (L.) en de Heer **Cornelis Kluts** te Limmel-Maastricht.

Gedenken wij de zielen der overledenen in onze gebeden en bij de H. Communie.

NIHIL OBSTAT

WITTEMII
die 20 Oct. 1923.

L. WOUTERS C. s. s. R.
ad hoc delegatus.